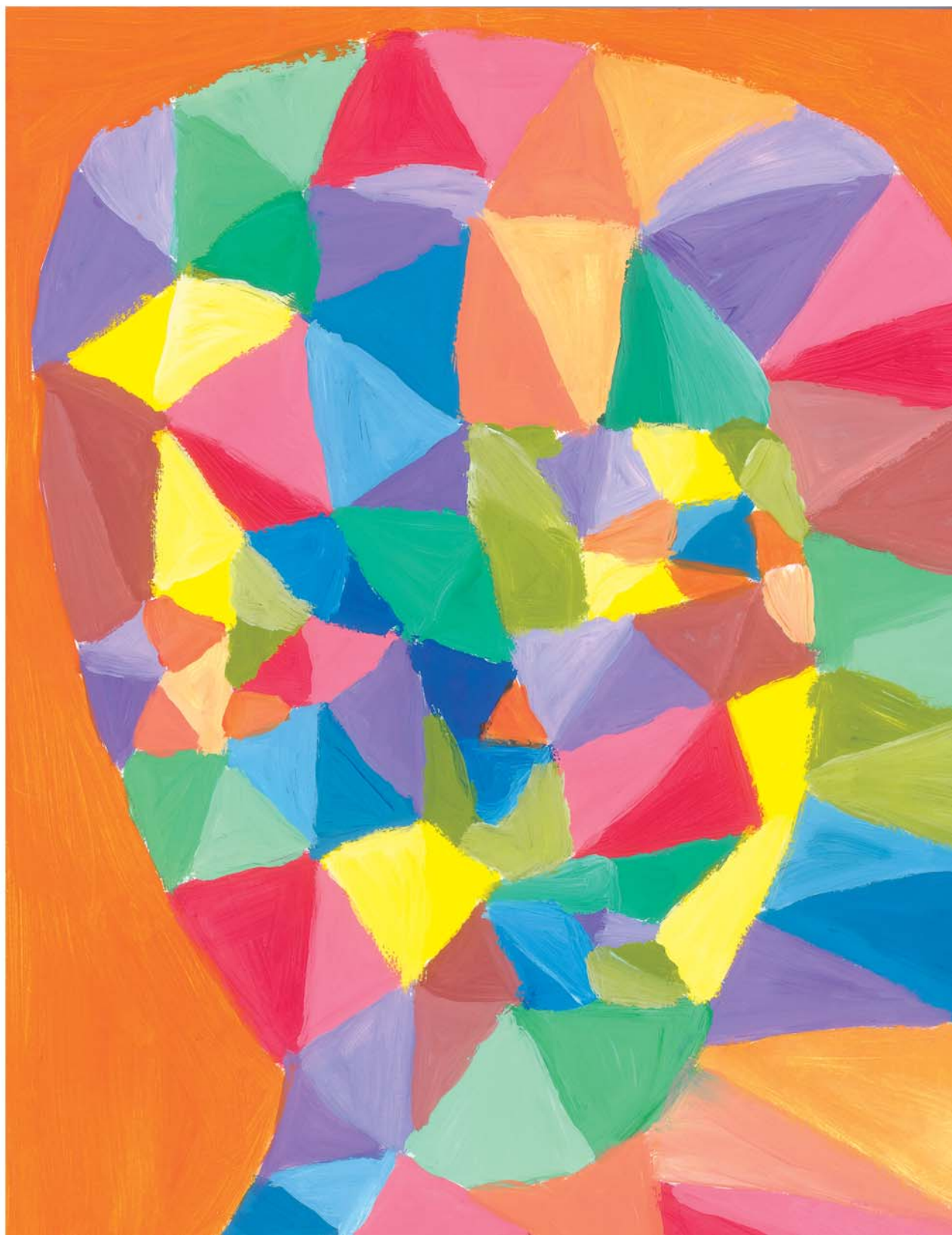

GRABRIĆ

KARLOVAC, VELJAČA 2008. • BROJ 12

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE GRABRIK • ŠKOL. GOD. 2007./2008.

FOTO VIJESTI

1.a

1.b

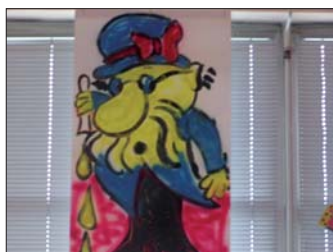

1.c

1.d

Naši prvašići su veselo i nasmijano krenuli u svoju prvu školsku godinu. Čeka ih prijateljstvo, druženje, ali i već poznate učeničke muke. Mi im želimo da ih sve spretno i sretno riješe.

fotografije priredbe za prvašiće

- dobili smo besplatne knjige
- obilježili smo Olimpijski dan
- obilježili smo 4. 10., dan napada na Karlovac

- uvijek se radujemo obilježavanju Dana kruha i Dana jabuka

- književni susret s književnicom Majom Brajko-Livaković
- književnica je predstavila svoju knjigu „KAD POBIJEDI LJUBAV“
- predavanje maturanata Medicinske škole učenicima 7. razreda o spolnosti, ovisnostima i zdravom životu
- studenti Medicinskog fakulteta u Zagrebu (naši bivši učenici) održali su po jedan sat biologije učenicima svakog osmog razreda, govorili su o AIDS-u i drugim spolnim bolestima

Lijep pozdrav svima!

Pred vama je dvanaesti broj Grabrića. Nadamo se da smo pripremili list koji će zaokupiti vašu pažnju. Kako bi list bio što ugodniji vašim očima okupali smo ga novim bojama i opremili ga novim sadržajima. Ako vam se nešto ne sviđa slobodno nam se javite ili kontaktirajte naše urednike kako bi ubuduće list bio što bolji.

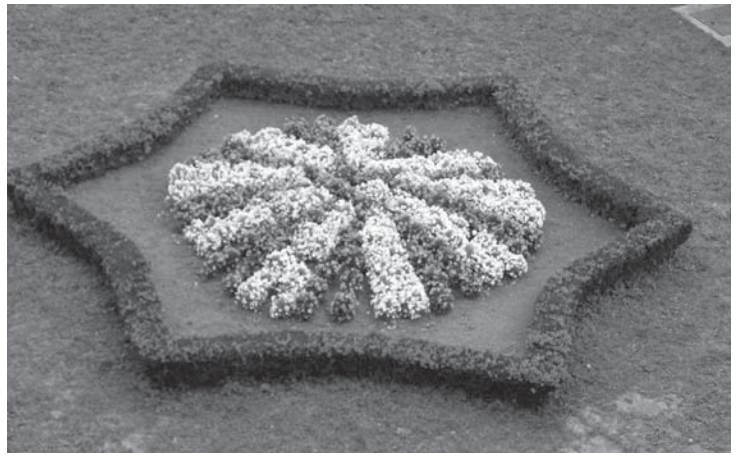
Otvoreni smo za sve kritike i savjete.

Naši vrijedni suradnici su i ovaj put

pripremili obilje informacija s terenske nastave, maturalca, govore o kućnim ljubimcima, ekološkim problemima, pratili su rad u radionicama, donose sportske vijesti.

Ugodno vam čitanje!

Uredništvo

Izdavač:
OŠ Grabrik, M. Vrhovca b.b., Karlovac

Naklada: 800 primjeraka

Glavna urednica:
Ivana Barić, 7.d uz mentorstvo
Zdravke Mrežar i Vesne Mance

Stručni savjet:
ravnateljica: Andreja Navijalić, prof.,
Darija Begeđin, prof.,
Biserka Delić, nast.,
Zlata Lukšić, nast.,
Denis Plavetić, prof.,
Tatjana Bednjanec, prof.,
Sonja Randelj, nast.,
Renata Golubić, prof.,
Jovita Legat, prof.,
Željka Milašinčić, prof.,
Ivana Maradin, prof.

Unos teksta i priprema:
informatičari i novinari s voditeljicama
Jasminom Božičević, dipl. oec. i
Zdravkom Mrežar, dipl. oec.

Uredništvo:
Ana Ninčević, Ivana Barić, Kristijan Orešković, Moni-
ka Švegar, Marijana Paljug, Marko Mikšić, Iva Goršić,
Marija Košutić, Patrik Paulić.

Likovna obrada:
Ivana Maradin, prof.

Ovitak:
Petra Špoljarić, 8.a
Rea Ružić, 5.b

Grafičko oblikovanje i tisak:
Tiskara Pečarić&Radočaj, Karlovac

Veljača 2008.

SADRŽAJ

Škola po mjeri učenika	4
Roditelji i djeca - dva svijeta	5
Terenska nastava - Trakošćan	6
Tehnički muzej u Zagrebu	7
Ekскурzije - Lavanda u nosu	8
Priča o putovanju ili kako objasniti mladost	10
Susret s književnikom Hrvojem Kovačićem	12
Maturanti	13
S osmijehom u školu	14
Dan pozitivnih vibracija	15
Daroviti na redu	16
Likovno-literarne stranice	17
Impresije sa sata pisanja školske zadaće u 8.b razredu	18
Nikola Tesla	20
Can you solve this mystery?	21
Hidroelektrane - opasnost za okoliš	22
Kućni ljubimci	23
Sportske stranice	24
Kako do džeparca.	25
Razbibriga	26
Fotovijesti	27

Škola po mjeri učenika

HNOS je donio novine u pristupu nastavnom gradivu te fleksibilnijem odnosu prema učenicima. Važna je kreativnost, učenje za život, interes učenika, organiziraju se radionice u kojima su učenici, učitelji i roditelji ravnopravni sudionici.

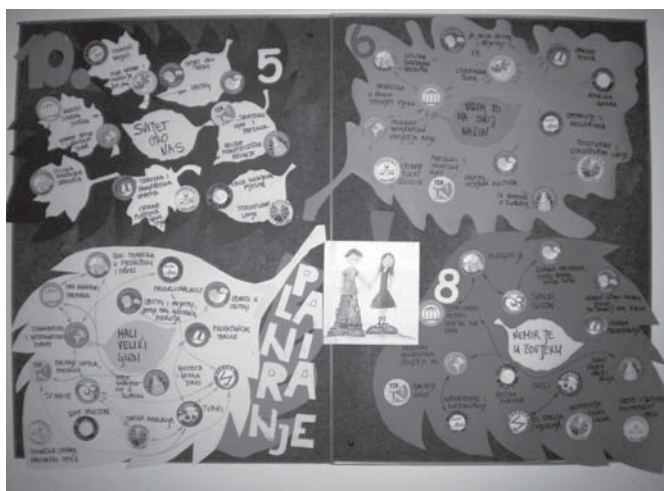

Fotografije nastale na seminaru RWCT-a

Da bi se ostvarila nastava po mjeri učenika potrebno je mnogo uložnog truda; dosta vremena provedenog u individualnom educiranju ili pak u organiziranim seminarima. Naši učitelji teže svom usavršavanju, uče kako bi što kvalitetnije poučavali i pripremali učenike za život.

Ah, to planiranje

Učenici ponekad zastanu ispred velikih plakata u obliku broda, čizmi ili četverolistne djeteline. Promatraju strjelice koje se kreću prema nekom od simbola nastavnog predmeta te se poput silnica usmjeruju prema središnjoj mjesečnoj temi. Naime, riječ je o pokazateljima za predstojeći mjesec i njihovo međusobno prožimanje. Po HNOS-u potrebno je redovito vršiti planiranje nastavnog gradiva te prepoznati njegove korelacije i integriranje unutar nastavnih predmeta. Plakati nas uvijek zadive svojom kreativnošću.

Zajedničko druženje

Izlet na Muljavu

Zajedničko druženje, zasluženi odmor, zodlazak u prirodu. Iako težimo školi po mjeri učenika ponekad je lijepo opustiti se po mjeri učitelja.

uredništvo

RODITELJI I DJECA - DVA SVIJETA

Jeste li se ikad zapitali zašto mladi prkose roditeljima. Bili roditelj ili dijete - nemojte odmahivati glavom kao da se to pitanje ne odnosi na vas ili vas se ne tiče.

Razdoblje čovjekova života u kojem se odvija fizičko i socijalno sazrijevanje naziva se adolescencijom, pubertetom ili mladenaštvom. Pojam puberteta uključuje složene biološke procese i naziva se spolnim szrijevanjem te se smatra prijelaznim razdobljem od djetinjstva do relativne zrelosti, uključujući i duševnu zrelost. Susreću se različiti nazivi za navedeno razdoblje („zelene godine“, „lude godine“, pa čak i „mladost - ludost“) u kojima se naglašava nezrelost, neozbiljnost i tvrdoglavost u postupcima i ponašanju. Različiti stručnjaci na različite načine razmišljaju o ovom razdoblju čovjekova života pa tako, npr., biolozi govore o fizičkim promjenama, psiholozi i pedagogi o psihičkim promjenama, a moralisti o grijesima mladosti.

Naš svećenik ističe: „U obiteljima gdje postoji tradicionalni odgoj po Božjim zakonima sukoba

nema jer djeca poštuju svoje roditelje.“ No na službenim stranicama MUP.HR stoje činjenice: „U porastu je maloljetnička delikvencija za 18%, svaki treći tinejdžer bježi od kuće, svaki deseti je probao alkohol, drogu i cigarete, a maloljetnička trudnoća je u porastu:“

U suvremeno doba, kada su informacije sve brže i dostupnije, mladi žove usporedne živote na blogovima i internetu, apsolutno otuđeni od svojih roditelja. Prosječan roditelj misli...

Majka 1: „Ako su ocjene u školi dobre, problema nema.“

Njena kći H. S. (13): „Moja mama smatra da su ocjene najvažnije na svijetu i da je neuspješna i glupa ako ja dobijem jedinicu. Kao da nju netko ocjenjuje!? Prestala sam učiti samo da počne razgovarati sa mnom.“

Majka 2: „Moja kći je divna, soba joj je tako uredna.“

Njena kći P. T. (14): „Pospremam sobu i onda me ne gnjavi. Zajednička nam je samo kupaonica. Kod kuće sam „divna“, šminku i modernu odjeću

držim u podrumu, a kad stara ode na posao u noćnu smjenu, ja sam u Riveru, pijem, pušim i imam dečka.“

Gubi se sposobnost međusobne komunikacije, roditelji nemaju dovoljno vremena za svoju djecu i druge ljude, čovjek gubi individualnost i svoj život potpuno podređuje novcu. Mladi reaguju na svoj način: uzore traže među filmskim junacima, a nedovoljno socijalizirani često se odaju alkoholu, organiziraju se u „klape“, posiju za drogom.

Škola je također zakazala.

Učiteljica D. K. L.: „U rezredu ih je 35, nemam vremena za razmišljanje o učenicima jer je program obiman, ništa ne stižem. Nisam dovoljno plaćena da nekome budem mama, psiholog i socijalni radnik. Ako i vidim problem, pravim se da ga nema ili „lopticu“ prebacim stručnoj službi.“ I tako u krug, a rješenja nigdje. Zato mala pomoć roditeljima i starijima...

Odolite davanju savjeta, osim kada to tinejdžer od vas traži. Jedan je roditelj lijepo rekao: „Što manje savjeta dajem, to više želi razgovarati sa mnom.“ (T. L., 41, bivši punker, gitarist, sada otac i odgovorna osoba)

Psiholozi savjetuju: prihvatite odvajanje jer razvoj vlastitog identiteta tijekom puberteta uključuje određeni stupanj odvajanja, ali ne i potpuno izoliranje od obitelji da bi se uspostavila neovisnost. Dajte svojem djetetu priliku da bude samo sa sobom kada mu je to potrebno. Dozvolite mu da preuzme dio brige. Brinete li o svemu umjesto njega, nikada neće postati odgovorna odrasla osoba.

Naređivanje ne pridonosi razvoju odnosa, dok postojanje jasnih, dogovorenih pravila pomaže i roditeljima i djeci. Roditelji ne moraju smišljati pravila „u hodu“, a djeca uvijek znaju što se od njih očekuje. Ako se kućna pravila otvoreno izlože i dozvoli se rasprava o njima, često se smanjuje sukob između roditelja i djece.

I na kraju: nitko nije postao odrastao preko noći, odgovoran, pametan, savršen i nepogrješiv. Pokušajte nas razumjeti. I vi ste nekad bili djeca!

Lorena Lovrić, 8.d

Trakošćan

U četvrtak, 8. studenog, (naša) su dva sedma razreda (7.a, 7.b) krenula na terensku nastavu u Trakošćan i Tuheljske toplice. Okupili smo se ispred škole s ruksacima na leđima nestrpljivo iščekujući autobus koji je svakog časa trebao stići. A onda smo, oko osam sati, napokon krenuli.

Tena Pintar, 7.a

Kroz gradsku gužvu probijali smo se do dugačke sive autoceste. Ispred nas protezala se živopisna duga kojoj nismo nazirali kraj, a s lijeve i desne strane izmjenjivala su se mjestašca, sela i brežuljci. Putujući tako, stigli smo u sjeverozapadni dio Hrvatskog zagorja, u područje između Macelja, Ravne Gore i Strahinčice. Tu je još u 13.stoljeću nikao dvorac Trakošćan, mala vojna utvrda iz koje je lakše bilo nadzirati put od Ptuja prema Bednjanskoj dolini.

Svoj današnji izgled dobio je u 19.st., a zahvaljujući brizi koja mu je posvećena danas je jedan od najatraktivnijih dvoraca u Hrvatskoj.

Mateo Milovac, 7.a

Unutrašnjost dvorca odiše drevnom prošlošću i tajanstvenošću. Poseban dojam na mene je ostavila starinska zbirka oružja, portreti obitelji vlasnika grofa Draškovića te lijepo uređena knjižnica.

Luka Đudarić, 7.b

Najviše mi se svidjela Lovačka soba ukrašena jelenovim rogovima i perjem raznih ptica. Tu su se družili hrabri vitezovi i lovci dok su njihove družice uživale u raskošnoj čitaonici ili se molile za njih u posebno odvojenoj maloj molitvenoj sobi.

Valentina Rade, 7.b

I mene se posebno dojmila lovačka dvorana u kojoj se uz ostale eksponate nalazi i jedan preparirani sup. Zanimljivo je da sup danas jedino živi na Cresu. Ne znam je li ubijen puškom koja stoji u vitrini, a koja je tako velika da su je, po mom mišljenju, morala nositi dva čovjeka.

Krešimir Klarić, 7.b

Svaka prostorija u dvorcu ima svoju dušu i krije svoje tajne. Živjelo se tu doista lijepo i raskošno. Htio bih biti dio te ljepote, doživjeti čari takvoga života.

Karlo Novaković, 7.a

Primijetila sam da je Trakošćan okružen s mnogo brižno njegovanog zelenila i zanimljivog bilja kakvog nikada prije nisam imala priliku vidjeti. Tu zelenu oazu upotpunjuje malo jezero prekriveno sagom jesenjeg lišća.

Valentina Mrkonja, 7.b

Puni dojmova pregazili smo viseći most i krenuli prema Tuheljskim toplicama. O njima smo svašta čuli. I sada smo nestrpljivo čekali da te priče provjerimo vlastitim očima. Tuheljske toplice su poznato lječilište, izletišta i kupalište još iz rimskog doba. Zbog specifičnog mirisa sumporovodika ljudi su ih nazivali "Smrdećim toplicama". Temperatura vode od 32,5 ° C omogućuje kupanje u prekrasnim otvorenim i zatvorenim bazenima tijekom cijele godine. U sklopu toplica nalazi se park za adrenalinske sportove i bilo nam je žao što je bio zatvoren.

Mateo Milovac, 7.a

Na Hušnjakovu

Evo ga! Nalazimo se u Muzeju evolucije u Krapini, na Hušnjakovu. Ušli smo i čekamo kustosa. Neki sjedaju na stolice, neki ostaju stajati. Veliku većinu je zadivio kostur naslonjen na televizor.

Kustos dolazi. Rekao je: "Dobar dan, djeco! Ja ću vas voditi kroz ovih nekoliko prostorija u Muzeju evolucije. Dođite za mnom!

Krenuli smo. Došli smo u prvu prostoriju. Zinuli smo od čuđenja jer su se u njoj nalazili fosili školjaka, praživotinja i mnogobrojne slike.

Kustos je tumačio:

"Ovo ovdje su slike praživotinja. Tu vidite i dinosaure. Nekada je

na ovom prostoru bilo Panonsko more, no ono je presušilo." Tu je bila i slika mamuta za vrijeme zadnjeg ledenog doba. Vidjeli smo i ogroman mamutov zub, no kustos je rekao da je u drugoj

prostoriji veći i da teži gotovo četiri kilograma. Zamislite!

U drugoj se prostoriji nalazila lubanja tigrovog pretka, a ta je životinja imala ogromne očnjake pa se naš krapinski čovjek morao dobro paziti. Tu je bio i zanimljiv prikaz evolucije čovjeka, od čovjekolikog majmuna

pa do danas kad živimo mi suvremeni ljudi.

U jednoj prostoriji su bile skulpture majke i dvoje djece koje su zorno prikazivale život krapinskog pračovjeka. Oni su živjeli

u špiljama. Znali su, kad bi munje nešto zapalile u šumi prenijeti vatru do svoje špilje. Vatra im je omogućavala pečenje mesa, održavanje svjetlosti i pomoću nje su se grijali.

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Oni su živjeli u špiljama. Znali su, kad bi munje nešto zapalile u šumi prenijeti vatru do svoje špilje. Vatra im je omogućavala pečenje mesa, održavanje svjetlosti i pomoću nje su se grijali.

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Vidjeli smo sve. Šteta što je tako brzo završilo. Još smo si pokupovali neke suvenirčice i bilo je vrijeme za polazak dalje. Bilo je vrlo zabavno i poučno!

Marija Košutić, 5.d

Tehnički muzej u Zagrebu

Dana 28.11.2007. godine organizirana je terenska nastava za 8.a i 8.b razred. Kako je to nastava "na licu mjesta", tako smo se i mi uputili u Zagreb kako bismo u Tehničkom muzeju zorno doživjeli i upoznali se s izumima Nikole Tesle, a u sklopu nastave fizike.

U planetariju smo se vinuli među zvijezde i poblize upoznali čudesni svijet nebeskog beskraj. Poneseni prekrasnom glazbom Vangelisa i ugodajem zvjezdane noći nad Metropolitom, svoje lirsko nadahnuće pretočili smo u pjesme blagoglasja i činkvine, što je nastavi hrvatskog jezika dalo neku novu draž.

U Etnografskom muzeju posjetili smo izložbu anđela i izložbu batika- tehnike oslikavanja tkanine.

Nakon toga uputili smo se do zagrebačke katedrale i eto, vjeronauka u živo. Zadivljeni velebnim prostranstvom unutrašnjosti, umjetničkim slikama i kipovima svetaca, o čemu nas je časna poblize poučila, posjet smo završili zajedničkom molitvom pred mumificiranim likom kardinala Alojza Stepinca.

Nismo zaobišli ni poznati Trg svetog Marka u kojem skladno živi prošlost i sadašnjost grada, kao ni Kamenita vrata u čijem okrilju Majka Božja pruža utjehu i nadu svima koji joj se obrate. Plameni svijeća, pisane zahvale, tišina u polutama - ostavili su u nama snažan dojam duhovnog trenutka.

Ispunjeni tako novim vidicima i novim saznanjima, vratili smo se u naš grad i s novim zadacima, tek da ne zaboravimo kako to nije bio izlet, nego nastava.

literati 8.a

Lavanda u nosu

Kroz lijevak vremena mjeseci iščekivanja docurili su svome kraju tog jutra, 30.8.2007.god., kada smo u ranim jutarnjim satima, s podočnjacima od neprospavane noći, krenuli na naš maturalac.

Na početku smo dugog puta. Ostavljamo karlovačko magleno jutro i suvremenom autocestom smanjujemo kilometre do cilja. Autobusom brzinom para, a mio stigli do Ravnih kotara.

S mikrofona se čuje glas vodiča koji nam govori o Prokljanskom jezeru, čija je dubina od 2 do 25 metara, a u kojem živi riba golac dugačka svega 1 centimetar. Ukazuje nam i na vjetropark, dio s vjetrenjačama koje služe za dobivanje električne energije.

Nakon više od 4 sata vožnje stigismo do Splita, na mjesto gdje se gotovo grubo sudaraju nova i stara arhitektura. Vodič nas je proveo starim dijelom grada i kroz Dioklecijanovu palaču. Svako zdanje, svaki ukras i ornament, svaki stup odiše dahom prošlih vremena čuvanim monumentalnim likom Grgura Ninskog čiji izbljedjeli nožni palac svjedoči o štovanju legende vezane za ispunjenje želja. Naravno, ni mi nismo odoljeli tom izazovu. Sigurni hod čvrstim tlom zamijenila je plovidba trajektom po valovitom, a ponegdje i uzburkanom moru. Sve smo bliže našem odredištu i uzbuđenje u nama sve više raste. Stigli smo u hotel smješten u zagrljaj mora i bogatog hvarskog zelenila (to je jedan od dokaza da je Hvar od dalmatinskih otoka najbogatiji biljnim vrstama-ima ih otprilike kao cijela Irska ili Danska).

Nakon smještaja u sobe, polako, ali sigurno, upoznavali smo hotelsko okruženje – otkrili prekrasnu plažu, natkriveni bazen, staze za dnevnu jurnjavu i „stazice“ za večernju šetnju ili duge razgovore u dvoje. Ne znamo koliko ćemo za sve to imati vremena jer naše razrednice i vodič imaju za nas ambiciozan plan upoznavanja ovog dijela Lijepe naše kako bismo se sa što više novih saznanja i nezaboravnih utisaka vratili kući.

I već sutradan nakon doručka, krenuli smo tom istraživačkom rutom. Izlazak iz autobusa budi u nama novo čuđenje – tragovi dugih stoljeća oko nas i pred nama: hvarsko kazalište u rekonstrukciji, kuća Hektorovića, Lucićev ljetnikovac, Gradina Španjul iz 15. st. čije kamene zidine ukrašavaju glave lavova – simbol Mletačke Republike. Trgom dominira stup srama, čiji izlizani dijelovi svjedoče da je nekada bio često u uporabi. Obišli smo mnoge crkve, vidjeli razne freske i skupocjena umjetnička djela kao Raspeće Krista, njegov život i muku i Posljednju večeru, slikara Matea. Saznali smo da je poliptih više slika na jednom oltaru i da se ispod glavnog oltara u crkvi Gospe od Milosti nalazi grob poznatog hrvatskog renesansnog pisca Hanibala Lucića.

Neki znatiželjnici (jer nije bilo obavezno) posjetili su samostan sestara benediktinki poznatih po izradi čipke od agavinih niti. To je osjetljiv, mukotrpan posao koji se radi tehnikom „tenerife“ - šivaćom iglom na kartonskoj šabloni. Ta umjetnost nježnih,

nevidljivih ruku izmamila je iz nas uzdah oduševljenja nad izloženim eksponatima, ali razočaranje visokom cijenom, zbog čega nam je taj suvenir ostao nedostupan.

Ipak hodanje osunčanim trgom završilo je „šopingom“ - kupovao se sladoled i bočice s mirisnim uljima lavande, ružmarina i bora, a kako i ne bi kad se nigdje sunce tako izazovno, sveobuhvatno i plemenito ne pretače u svekolikom životnu energiju kao na otoku Hvaru u mirise ružmarina i lavande.

Vraćamo se autobusom u hotel. Otisci prošlosti u nama, nova cesta pred nama, a oko nas dim, ponegdje vatreni plamičci sinočnjeg požara, crna zgarišta, čadave kuće, zagušljiv vonj paljevine. Gorčina hrani naše misli još okovane ljepotom pogleda na kamene, strme litice, na razasute pogače Paklenskih otoka, na drevne građevine gotičkih majstora...

Popodneva i večeri bili su samo naši. Kupanje, smijeh, disko, natjecanja... Ovdje se ne zna za umor, zaboravlja se na spavanje, ne gleda na sat. Ovdje samo srca kucaju „100

na sat“ (a nisu u predinfarktnom stanju) i vode do onih stazica za šetnju u dvoje... Ali budnom oku naših nastavnica ništa ne može ostati nezapaženo pa neki naši „zločesti „ planovi nikada nisu ostvareni.

Ipak, bila je to ekskurzija za pamćenje. Kamen prohujala vremena u očima, ljubav u nama, lavanda u nosu, Hvar u srcu – trajna su uspomena s kojom se vraćamo u naš grad. I na kraju – novi početak!

Nova školska godina,

a prazne klupe vape za nama!!!

literarno (u)zdrmani

Priča o putovanju ili kako objasniti mladost

Prijatelji!?

Naravno! Bili smo svi kao jedno.

Gdje ste sad!?

Pa...zamišljamo da smo još uvijek tamo...

Tamo!? A gdje ste bili!?

Na ekskurziji!!!

S prvim danima jeseni (ČITAJ : već dugo zaglibili u školski kaos), sjećanja na ekskurziju ne može se rastati od mene, tj. ja od njega...

No, povratna karta je već odavno iskorištena...

Kao kruna osmogodišnjem prijateljstvu palo je to četverodnevno putovanje.

Plan programa putovanja bio je ovakav:

PRVI DAN: Nas 22 skupilo se u jutarnjim satima ispred škole dana 28.08. (srijeda) kako bismo napokon ostvarili svoj san o željeno iščekivanom „maturalcu“ koji se pamti! I tako je sve počelo... Spremali smo se „kofere“ u „gepek“, smjestili se u mini bus i krenuli iz Karlovca. Jeeeee!

Prvo odredište nam je bilo Nacionalni park Risnjak. U društvu službenog vodiča prošetali smo kroz šumu i uživali u ljepotama parka. A nakon toga je slijedila vožnja do Kraljevice (mjesto našeg dolaska). Bili smo zadovoljni izgledom hotela „Uvala Scott“ i sobama. Nakon smještaja, išli smo na plažu i tamo proveli slobodno vrijeme do večere. Gnjenje, kupanje, plivanje, ronjenje, skakanje...bilo je svega! Ne smijem zaboraviti i naše spuštanje i ludiranje na velikom plavom toboganu koji se, na naše veselje, nalazio na plaži!

I budući da nas je nakon svega toga voda dobro izmorila, krenuli smo na večeru. Hrana je bila ukusna. Nakon večere smo malo prošvrljali po hotelu i otkrili - biljar!!!

Eh, tada su počele duge partije...Stručnjaci iz mog razreda su me naučili igrati i bilo je zabavno.

No, to nije bilo sve za jedan dan; vrhunac večeri je bilo noćno kupanje!

Noć je bila crna, mi smo se kupali u moru obasjani svjetlom s plaže, a motrilo nas je budno oko nastavnice Begegin. Bilo je zaista zabavno! I kao što i sami pretpostavljate, nakon toliko

uzbuđenja toga dana, nismo baš tako lako zasпали, a nakon određenog vremena umor je ipak bio jači od nas. Laku noć!

DRUGI DAN: Rano ujutro nakon doručka, krenuli smo na izlet po otoku Krku. Gledali smo istoimeni grad Krk, mjesto Punat, otočić Košljun gdje smo posjetili franjevački samostan i pogledali izložbu sakralne umjetnosti i etnografske zbirke. Zanimljivo.

No, najviše od svega dojmilo nas se mjesto Baška gdje smo ručali u restoranu „Velebit“, a ostatak dana proveli na jednoj od najljepših plaža na Jadranu, u što smo se i sami uvjerali. Plaža je predivna, ali more još bolje. Poseban užitak kupanja pružili su nam veliki valovi koji nam, zaista doslovno, nisu dali mira. Udeš li u more jednostavno se moraš zabaviti dok se prevrćeš i boriš s „ogromnim“ valovima. To nam je bilo najbolje toga dana. Prije povratka smo vidjeli crkvicu sv. Lucije.

Povratkom u hotel, večerali smo i onda opet-biljar! Sad smo već svi „briljirali u biljaru“! Poslije smo se malo prošetali oko hotela i umorni (podsjećam; zbog valova!) uputili na spavanje.

TREĆI DAN: Poslije doručka krenuli smo na poludnevni izlet do Trsata gdje smo razgledali crkvu sv. Marije i utvrdu iznad kanjona rijeke Rječine. Moram napomenuti da smo se u crkvi pomolili da nam ova školska godina bude „sezona lova dobrih ocjena“, a na utvrdi smo dobrim pogledom razgledali cijelu Rijeku. Sljedeće odredište nam je bila Opatija. Prošetali smo se i pojeli sladolede. Taj dan i nije bilo najtoplije, ali budući da mi imamo sreće, kiša nas je „ulovila“ samo za vrijeme vožnje autobusom.

Ručak smo imali u Kraljevici, a ostatak dana proveli smo u zajedničkom druženju. Oni naj-

hrabriji, među kojima moram spomenuti Tihanu (svaka čast!), okupali su se po buri i pritom izvodili razne skokove u vodu kojima smo se dobro nasmijali. Poslije večere smo proslavili Elin „roćkas“. Počastila nas je pizzom. Kasnije smo se zabavljali „rasturajući“ u biljaru, slušajući Prljavce, pričanjem o svakojakim temama...

ČETVRTI DAN: Nakon što smo se uspjeli nekako izvući iz kreveta (napomena: ipak nam je večer prije bila zadnja na ekskurziji...), otišli smo na doručak i nakon toga se osvježiti u moru. Tu moram spomenuti Matiju koji je, odmah nakon što se probudio, skočio u more! Zabavljali smo se i poslije morali, na žalost, spremiti sve stvari u putne torbe jer se uskoro bližilo vrijeme našeg odlaska.

Napustili smo uvalu Scott nakon ručka.

Vozili smo se Crikveničkom rivijerom do Novog Vinodolskog i Senja.

Dolaskom u Senj, posjetili smo tvrđavu Nehaj u kojoj smo obogatili svoje znanje povijesti. Senjska bura nas je „otpuhala“ put Karlovca. Stigli smo na mjesto polaska u popodnevnim satima. I tako smo rekli: Zbogom! našoj ekskurziji.

No dojmovi, veselje, uspomene nikada neće nestati ili se izgubiti...

Ljeto kao da i dalje traje dok se prisjećamo svega što se dogodilo na „maturalcu“...

Ne smijem zaboraviti i naše voditelje: razrednica Tatjana Bednjanec - kojoj je bilo jako važno da se dobro zabavimo i da nešto naučimo. Njoj hvala jer se brine o nama!

Pozdrave šaljem i njenom mužu i sinu Leonu koji su nam uljepšali ekskurziju i povelili s nama lijepe trenutke. Posebno veselje pružio nam je

Leon koji nas je zabavljao svojim smijehom. S nama je išla i nastavnica Darija Begedin s kojom smo se dobro zabavili i kojoj smo se uvijek mogli obratiti za neku informaciju. Bilo je ovo jedno lijepo putovanje koje će svima zasigurno ostati u srcu jer samo trenuci provedeni s pravim prijateljima ostavljaju trag u našem životu...

Ivana Paljug, 8.c

Susret s književnikom Hrvojem Kovačićem

U školskoj knjižnici je 14. studenog 2007. godine organiziran susret i druženje učenika i književnika Hrvoje Kovačića. Mnogima od nas ne tako poznat, književnik je predstavio svoje romane kao što su: Tajna mačje šape, Tajna Titana Horvata, Tajna ribljug oka, Tajna šutljivog dječaka, Tajna zmajevog vrta i dr. Znatiželjni, kao i uvijek, postavili smo mu nekoliko pitanja iščekujući odgovore koji su nas, male novinare, najviše zanimali.

MI: Gdje ste i kada rođeni?

Hrvoje: Rođen sam 1966. godine u Požegi gdje i živim sa svojom obitelji.

MI: Koju ste knjigu prvu napisali?

Hrvoje: Tajna ribljug oka.

MI: Pišete li samo romane za djecu?

Hrvoje: Ne. Pisao sam i za časopise kao što je Modra lasta i Plima. Sa 23 godine napisao sam prvu dramu, a sa 29 godina sam počeo pisati romane za djecu.

MI: Imate li i Vi djecu?

Hrvoje: Da, imam kćer Kristinu i sina Marka.

MI: Kako bi ukratko opisali svoje knjige?

Hrvoje: Zabavne.

MI: Koju knjigu najviše volite, a da nije Vaše djelo?

Hrvoje: Najviše mi se

svida roman Čudnovate zgrade šegrta Hlapića.

MI: Koliko ste najduže pisali neku knjigu, a koliko najkraće?

Hrvoje: Najduže sam pisao Tajnu crne kutije - skoro 10 mjeseci, a jednom sam knjigu napisao za 40 dana.

MI: Koji bi roman proglasili svojim najvećim uspjehom?

Hrvoje: Mislim da je to Tajna Titana Horvata. To mi je i najdraže djelo.

MI: Dok ste išli u školu, koji ste predmet najviše voljeli?

Hrvoje: Jako sam volio tjelesni, ali išla mi je i matematika i hrvatski.

MI: Jeste li već tada voljeli pisati sastave?

Hrvoje: Da. Počeo sam ih dobro pisati već u 3. razredu. Pisao sam sve do 6. razreda pa sam prekinuo i tek kasnije mi je pisanje postalo životno zanimanje.

MI: Zaradujete li od knjiga dovoljno za život?

Hrvoje: Da, mogu dovoljno zaraditi pisanjem.

MI: Jeste li oduvijek željeli postati pisac?

Hrvoje: Ne. Dok sam bio dijete mislio sam da ću postati sportaš.

MI: Koju vrlinu kod ljudi cijenite?

Hrvoje: Najviše od svega cijenim iskrenost.

MI: Tko Vam je uzor u životu?

Hrvoje: Uzor mi je moj otac.

Zadovoljivši našu znatiželju, književnik se oprostio od nas podijelivši nam autograme. Otišao je u svoju Požegu, tko zna, možda da nam otkrije neku novu uzbudljivu tajnu?!

Mali novinari

Maturanti

Maturanti? Hm...ne, tek Mosmaši, ali zato smo u Gradskom kazalištu „Zorin dom“ na dobrim sat i pol vremena postali pravi maturanti. Školske brige, dobra „ekipa“ koju čine nerazdvojni prijatelji, naravno ljubav i sve radosti i problemi koje ona nosi. Sve to i nas, osmaše, muči, što je definitivno najbolja strana ove odlične predstave

Već je i sam naslov predstave kod nas pobudio zanimanje, a tijekom izvedbe očekivanja su nam se postupno ispunjavala. Predstava je nastala prema romanu Ivica Ivanca „Maturanti“. Pisac ovog romana mladost prikazuje na živ, realističan način, a govori i o prikrivenoj osjećajnosti mladih i naivnoj pubertetskoj samouvjerenosti.

Maturante glumi četvero mladih glumaca (Hrvoje Horvat, Valentina Šokec, Petar Atanasoski i Ines Poljak) koji su usklađenošću i mladenačkim optimizmom uspjeli pridobiti našu pažnju. Njihove pokrete, raspoloženja i postupke pratili su klavir (Vlatko Panić) i udaraljke (Tomislav Hajak). Pozornica je bila vrlo jednostavno opremljena - scenografiju je činilo nekoliko stolica koje su glumci vješto premještali mijenjajući pritom izgled scene. I sami glumci su bili vrlo jednostavni, a opet tako zanimljivi i privlačni. Svoje su nam osjećaje pokazivali ne samo dobrom glumom nego i dobrim pjevanjem...

No, o čemu predstava zapravo govori?

Pa, ovako... „Ekipa“ se sastoji od 2 najbolja „frenda“, Ivica i Vlade, i jedne „frendice“,

tzv. Zmije. Zadnja godina im je u srednjoj školi, a u susjedni razred dolazi nova učenica - Trica. Ivica baca oko na nju i nakon nekog vremena Zmija i Ivica sklapaju okladu. Zmija tvrdi da Ivica neće uspjeti pridobiti Tricu, a Ivica je siguran da hoće. Eh, sad kreće ono najzanimljivije - osvajanje djevojke. Ivica smišlja načine kako osvojiti naklonost Trice, a Zmija sve to ljubomorno promatra. Naime, i Zmija je zaljubljena u Ivicu. Uz njih se „šlepa“ Vlado, nama najsmješnije lice ove predstave.

I tako se radnja odvija: Ivica je dobio okladu, ali Zmija je morala opravdati svoj nadimak.

Za kraj reći ću samo jedno - **ODLIČNA I ZANIMLJIVA PREDSTAVA!**

Tihana Žugčić, 8.c

JA, NE!

Nakon uobičajeno napornog tjedna, jedino što nas je veselilo bio je četvrtak, 29. studenoga. Tog tmurnog jesenskog dana učenici 6.c i 6.d razrednog odjela posjetili su Gradsko kazalište „Zorin dom“. Gledali smo „Ja, ne!“, predstavu Edukativnog kazališta Kluba kulture „Agram“ iz Zagreba, osnovanog s ciljem promicanja, razvitka i unaprjeđenja kulture i edukacije mladih.

U izvedbi su sudjelovala dva glumca, Luka Dragić i

Amar Bukvić. Predstava je bila vrlo poučna, ali i šaljiva. Govorila je o štetnim i danas vrlo rasprostranjenim ovisnostima: pušenju, alkoholu i drogi. Glumci su iznijeli mnoštvo korisnih podataka o njihovoj štetnosti i posljedicama. Na kraju predstave oni su i zapjevali te nam pjesmom poručili da kažemo NE pušenju, drogi i alkoholu. Predstava

nam se svima sviđjela i nadamo se da će biti još puno takvih.

I ZAPAMTI!

Pušenje Alkohol Droga

U kazališnom oglasu predstave „Ja, ne!“ naišli smo na nekoliko zanimljivih pitanja o kojima biste mogli razmisliti.

- Što bi savjetovao nekome kome je dosadno? Kako pobijediti dosadu?
- Slobodno poslijepodne ili vikend je pred tobom! Što ćeš raditi? Isplaniraj svoje vrijeme!
- Što bi savjetovao prijatelju, mlađem bratu ili sestri koji misle da imaju nerješivih problema? Npr. ako su se posvađali s roditeljima, dobili lošu ocjenu, posvađali se s društvom?

Elvira Mikulin, 6.d

S OSMJEHOM U ŠKOLU

Dana 05. 10. 2007. u našoj školi održan je dan otvorenih vrata. Taj dan nije bio običan kao i drugi dani. Na taj dan održane su brojne radionice. Naš razred na biranje je imao tehničku radionicu, likovnu radionicu ili radionicu kod psihologinje. Na likovnom smo radili jesensko voće od gline, na tehničkoj radionici avione od papira, a kod psihologinje sastavljali neku pjesmicu i o svakome pisali dobre osobine.

Na kraju su bile održane prezentacije ra-

dova, priredba i sportske igre. Bili su break danceri koji su nam pokazali svoje plesne točke. Na sportskim igrama nismo bili loši; na jednoj štafeti smo bili drugi, na drugoj prvi, a na povlačenju užeta pobijedili smo šesti a i b razred. Bilo nam je super i bilo bi dobro, a takvih dana ima više.

Marija Krajačić, 6.c

Dan pozitivnih vibracija

UOŠ Grabrik 15. 12. 2007.

Bilo je vrlo živahno. Iako je bio neradni dan (subota), već u rano snježno jutro okupilo se 60-ak učenika i učitelja, ne bi li se okušali u kreativnom izazovu sedam različitih radionica. Radilo se, naime, o projektu *Daroviti za darovite*. Osmišljen je u okviru projekta *Razvoj osobnosti i poticanje kreativnog mišljenja darovitih učenika*. Osnovni cilj mu je razmjena znanja i iskustava starijih i mladih učenika naše škole. Kreativno se promišljalo na temu *I NEĆU je riječ pozitivnog značenja* koja je u neposrednoj vezi s *Preventivnim programom*, jednim od projekata koji se provodi u našoj školi.

Voditelji radionica bili su naši bivši i sadašnji učenici koji su tijekom minulih godina bili učenicima Škole stvaralaštva u Novigradu gdje su, sudjelujući u različitim radionicama, stekli znanje i iskustvo koje su dokazivali i pokazivali kroz različite slobodne aktivnosti u školi.

Scensku radionicu vodila je Lorena Kovačević, učenica 8.a razreda. Voditeljica lutkarske radio-

nice bila je učenica iz istog razreda Lea Sablić. Za slikarsku radionicu bila je zadužena Ivana Paljug, učenica 8.c razreda. U keramičarskoj radionici voditelj je bio Kristijan Milojčić, učenik 7.a razreda. Najbrojniju, plesnu radionicu, vodila je Viktorija Paljug, sada učenica 3. razreda Gimnazije,

a slikovnicu Ivona Bosiljevac, učenica 1. razreda Gimnazije. Ivan Luić, učenik 8. a razreda, vodio je skladateljsku radionicu.

Polaznici radionica bili su identificirani daroviti učenici 4. i 5. razreda, učenici 6. razreda kod kojih su razrednici prepoznali interes za odgovarajuće radionice te *učitelji pomagači*, voditelji slobodnih aktivnosti koje se odnose na planirane sadržaje radionica.

Aktivnosti su trajale od 8 do 11 sati s jednom pauzom za odmor i zakusku. U 11 sati održana je prezentacija uradaka na opće oduševljenje prisutnih. Učitelji pomagači procijenili su ovaj dan kao *Dan pozitivnih vibracija*.

B. Conjar

Na lutkarskoj radionici nastao je lutkarski igrokaz. Sudionici su izradili lutke, osmislili priču, uvježbali je i na sceni prikazali. Evo te priče koju je zabilježio Luka Lemić, učenik 4.a razreda.

Poučna priča

LIKOVI:

ZLI ČAROBNJAK: LUKA

ZIMKA: učiteljica RENATA

ČIZMA: učiteljica SNJEŽANA

MEDO: učiteljica TEA

ZLATA: VEDA

MJESEC: ZIZA

REPATICA: NATALIJA

SNJGOVIĆ: INES N.

PAHULJICA: LARA

Jednog dana Zimka nije htjela ući u kuću jer je bilo hladno. Mama Zlata se ljutila. Došao je zli čarobnjak i oduzeo joj usta tako da nije mogla pričati.

Tužna je otišla u noćnu šetnju. Srela je mjesec i zvijezdu Repaticu te

zaplesala s njima. Oni su joj rekli da ode k medi jer će joj on pomoći vratiti usta. Rasvijetlili su joj put.

Hodajući prema medi našla je tužnog snjegovića, izgublenu čizmu i nesretan bor. Pove-la ih je sa sobom da zajedno traže medu.

Zimka je našla medu i pomogla mu okititi bor koji nije više bio nesretan. Stavila je čizmu na snjegovića pa je i čizma bila sretna. Za nagradu je (iz medine vreće) dobila usta. Snjegović je otišao u Zimkin vrt te je i on pronašao svoju sreću.

Prolazio je zli čarobnjak i pahuljica mu je otkinula usta (slučajno)!!!

Zli čarobnjak ostao je bez usta i pretvorio se u prah!!!

Tako priča sretno završava.

Daroviti na redu

Počela je realizacija projekta *Razvoj osobnosti i poticanje kreativnog mišljenja darovitih učenika četvrtog razreda osnovne škole Grabrik.*

Tijekom listopada 2007. godine u našoj školi identificirani su potencijalno daroviti učenici četvrtih razreda. Formirane su dvije skupine po 11 učenika s kojima rade psihologinja I. Belavić Gosta i učiteljica B. Conjar.

Skupinu SUPER KIDS čine učenici 4.a i 4.b razreda: Lea Cvitković, Petar Erdelja, Ante Martinović, Paula Mikšić, Vanna Planinac, Mateja Stanojčić, Adrijan Stavljenić, Josip Trbuščić, Ana Flanjak, Helena Brezović, Vanja Kotur.

Skupinu BRZE I ŽESTOKE SVEZNALICE čine učenici 4.c i 4.d razreda: Matija Lazarević, Dražen Kolaković, Stipo Pejazić, Alma Dervišević, Dalija Mladenović, Mihaela Mrežar, Ivan Grginić, Maša Jakšić, Marin Lasić, Nika Martinović i Karlo Knežević.

Rad se odvija u dva paralelna, međusobno povezana pravca: rad s učenicima koji provodi učiteljica i rad s učenicima koji provodi stručna suradnica, psihologinja. Skupine se sastaju odvojeno jednom tjedno

s učiteljicom i jednom tjedno sa stručnom suradnicom. Svaka voditeljica ima svoj program rada koji se preklapa s onim drugim i tematski i po ciljevima realizacije.

Programi rada su otvorenog tipa, što znači da učenicima pružaju mogućnost mijenjanja onih dijelova koji im se čine nezanimljivima i davanja prijedloga za sadržaje koji ih zanimaju.

Uobičajeni načini i oblici rada su: rad u malim skupinama, rad u parovima, terenska, istraživačka i projektna nastava.

B. Conjar

NEBO NA DAR

Naša škola uključila se u zanimljiv projekt "Nebo na dar". Ovaj projekt četvrtu godinu zaredom organiziraju nevladine udruge "Znanost org" i "Fizikalno društvo" Split. Tako su učenici naše

škole imali priliku upoznati astronomiju te se kroz astronomiju upoznati sa znanstvenim metodama.

U tom „susretu sa zvijezdama“ došao je do izražaja entuzijazam kojem se pridružila i stručnost tako da su naši učenici u potpunosti uživali.

Profesorica povijesti i geografije Tatjana Bednjanec potpuno se oduševila projektom te se složila s učenicima u jednom: „Nastava postaje zanimljivija“. U tom projektu

suradivale su i profesori- ca fizike i matematike Tea Borković te učiteljica razredne nastave Bogdanka Conjar. Tečaj iz astronomije najprije su morali odraditi nastavnici. Tek tada su mogli oformiti grupu učenika koja je dobila priliku "promatrati nebo" 24. listopada 2007. u Zvezdarnici u Zagrebu. Učenici naše škole dobili su teleskop i odradili potrebne vježbe, povezali se s profesionalcima i što je najvažnije, pokazali zavidan interes za „susret sa zvijezdama“.

Ivana Barić, 7.d

LIKOVNO LITERARNE STRANICE

IGRA LOVICE

Staro drvo Starko je bilo tužno. Mislilo je da ga nitko više ne voli. Lišće ga ne pozdravlja i napustilo ga je. Ostali su još samo jedan listić Žučko i mali žirić Žirko visjeti na jednoj grani.

Žučko je znao da je Starko tužan. Odlučio mu je prirediti zabavu prije nego ga i on napusti. Pozvao je vjetar i obavijestio Žirka. Priredili su zabavu. Vjetar je podizao lišće s tla i kovitlao ga u zraku, a Žirko je padajući s grančice otplesao svoj posljednji ples. Najprije je skinuo kapu, a zatim se vrtio i vrtio sve dok mu se nije zavrtjelo u glavi i pao na tlo. Žučko je poljubio Starka, zaželio mu sretan rođendan i napustio ga obećavši mu da će se vidjeti na proljeće.

Ines Nekić, 4.a

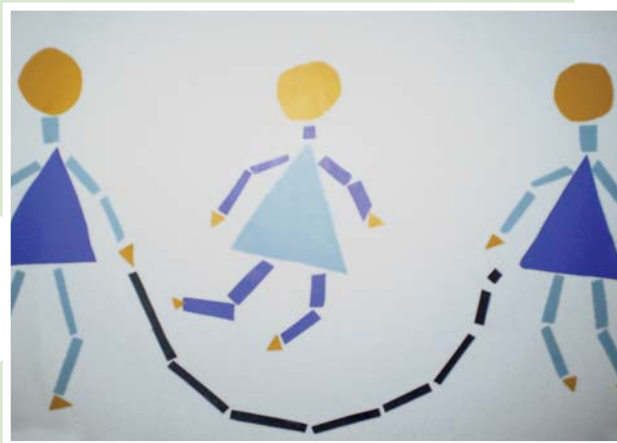
NA KRILIMA VJETRA

Kroz prozor gledam svoj mali voćnjak. Na prvi pogled uočim da je jesen već stigla. Krošnje voćaka su pozlaćene žutim bojama lišća. Ono opada i stvara zlaćani tepih na tlu.

Odjednom zapuše snažan vjetar, podiže lišće s tla i otkida ga s grana. Diže ga, nosi, kovitla i ponovo spušta. Na krilima vjetra lišće je oživjelo. Ono treperi, pleše, šušti, šuška, pjeva i igra se zajedno s vjetrom. Odjednom je cijeli voćnjak prekriven lišćem, a grane još više ogolješe.

Ubrzo se sve smirilo. Vjetar je otišao dalje u nove jesenske pustolovine.

Lea Cvitković, 4.a

IGRA

Probudila sam se. Kroz prozor ugledam kako se vjetar i jesen igraju lovice. Kud vjetar prođe, tu se svako drvo nakloni duboko, s poštovanjem. Kad jesen zakorači na livadu, ostavi zelene tragove. Po tim tragovima vjetar je znao gdje se jesen skriva. Vjetar je jurio i jurio ne bi li stigao i pronašao jesen. Sve dok nisu počele padati krupne kapi kiše. Jesen je raširila svoj kišobran od lišća i stisla se u grmlju, a vjetar je izgubio snagu, hodao razočaran jer se više nije mogao podići u visinu. Njegova krila bila su natopljena hladnom jesenskom kišom. Jesen ga je žalila pa je pozvala jači vjetar, buru, da mu pomogne u podizanju do krošanja gdje je sušio svoja mokra krila i skupljao snagu za sljedeću igru.

Paula Mikšić, 4.a

IMPRESIJE SA SATA PISANJA ŠKOLSKE ZADACE U 8.B RAZREDU

Školska zadaća. Tajac u razredu. Teme na ploči. Lica iznenađena. Zabrinuta. Razočarana. Neki čudan nemir u zraku.

Piše se... šara... križaju i brišu napisane misli. Papir podnosi sve! Broje se naglas puste rečenice i čuju nervozni uzdisaji nad njima. Sve to popraćeno gundanjem iz zadnje klupe (Papeža). Opet uzdasi... baš im nešto ne ide.

Samo se neke učenice ne daju omesti. Zamišljeni pogledi onih bez nadahnuća usmjereni prema nadahnutima. Iz očiju im čitaš pitanje: "Bože, o čemu toliko pišu?" Sve opet popraćeno uzdasima.

"Što im to radim?" pomislih i ja u jednom trenutku, a onda zaključim - budim nemir u njima, a nemir može biti kreativan. Nadam se da ću tu kreativnost prepoznati čitajući njihove uratke. Isto se tako nadam da me neće razočarati i da su njihovi uzdisaji samo iskreni ispusti nečega dugo zatomljenog u njima, a na ovom satu probuđenog. Znam da je teško nešto tek probuđeno oživjeti već prvi sat u osam ujutro, ali ja se nadam, a ... nada umire posljednja.

Učiteljica hrvatskog jezika

Teme školske zadaće:

- Nemir u nama i oko nas
- Čovjek samo srcem dobro vidi

PREZAPOSLENI PSIĆ

Bok!
Pozdravljam vas sve.
Ali, znajte, nije lako.
Ja sam mali prezaposleni psić.
Obitelj u kojoj boravim sastoji se od tri člana,
Mame, tate i maloga Pana.
Znate, oni vam puno rade,
Ah, po neki put po glavi me poglade.
Ali, oni vam nemaju vremena za svoga sina.
Majka samo želi, da svi na poslu kažu kako je draga i fina.
Otac s druge strane, ima male mane.
Po cijeli dan skiće i zalazi u svakakve kafiće.
Zapostavljaju nas sve,
male i velike.
Majka stalno pita:
"Pa gdje se tata opet skita?"
Odlazi s prijateljicama na kavu,
da malo razbistri glavu.
Tata zatim dođe i samo smrknut su sobu prođe.
Tako svaki dan,
čak i prođe tjedan,
a ništa se ne mijenja.
Zato ja odlučih, napisati pismo ovo i
zamoliti roditelje te da odvoje malo vremena
i za me!

Iva Goršić, 5.d

NEBO

Nebo
noćnim
nemirima
namamljuje
napuštene
nesretnike
nesretnih
nevjesta
nadajući (se)
novim
naraštajima (s)
naizgled
neobičnim
nedaćama.

Lorena Kovačević, 8.a

Irma Novak, 7.a

Sanja Bunčić, 8.d

Lucija Lisac

JESEN

Na površini jezera jesen slika akvarel. Nebo oti-
skuje bogatu plavu, a oblaci pahuljasto bijelu
boju. Guste krošnje šalju posljednji zeleni po-
zdrav titravoj vodi. Nemirna voda nosi žuta i
smeđa jata lišća. Obala je tamna i tajanstvena.
Svjetlost joj daje samo maglica rasprsnutih kapi
malih slapova. Jezero je upilo jesen.

Leonarda Blašković, 5.c

Karlo Laić, 5.d

ZIMA

Bijela, sjajna, snježna
pahuljica nježna.

Bijela, plava, hladna
ljuta, lijepa, jadna.

U dvorište je sretna stigla
i odmah na noge domaćine digla.

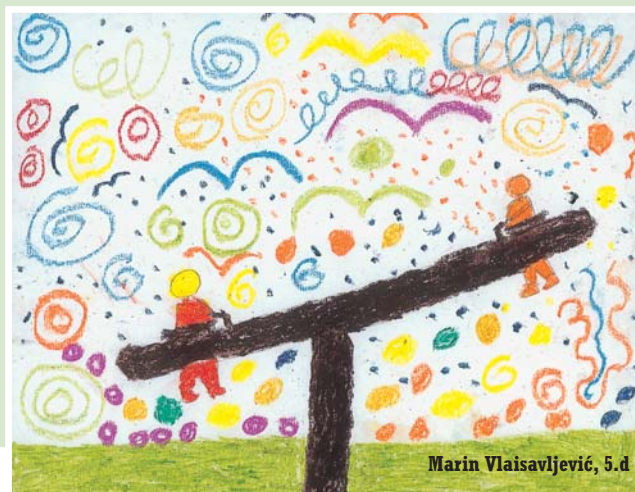
A u jednoj plavoj školi učiteljica sjedi
I svoje učenike milo gleda.

Zima joj na prozor stavi znak.
Sad odmah učiteljici posao je lak.

Paula Mikšić i Vanna Planinac, 4.a

Marijana Paljug, 7.d

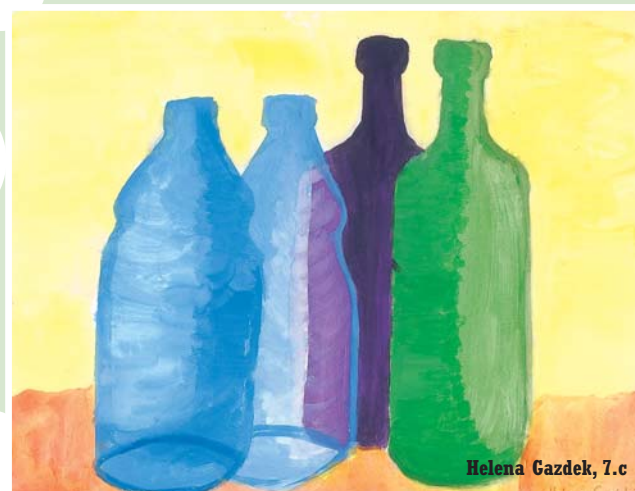

Marin Vlajsavljević, 5.d

ZIMA

Zimi je ime Zima, a prezime Hladna. Rodila se
21. prosinca. Živi na sjevernom polu. Bijela je i
hladna. Jako je duga i lijepa. Završila je sve po-
trebne škole. Njezina najdraža igra je igra pika
s povjetarcem. Voli jesti svoje snježne pahulje.
Najviše voli svoju bijelu boju i ponosi se time što
je bijela. Nosi lijepu i urednu odjeću. Voli plesati
sa svojim pahuljama. Obožava slušati glazbu.

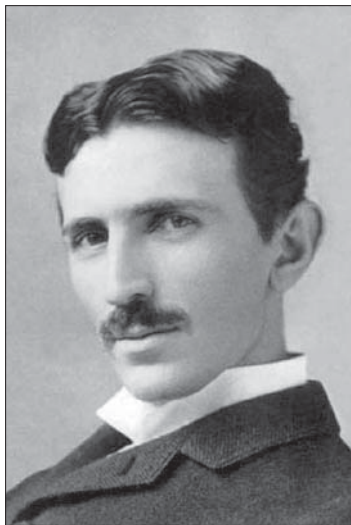
Alma Dervišević, 4.c

Helena Gazdek, 7.c

NIKOLA TESLA

Nikola Tesla was born in 1856, in Smiljan near Gospić. His father was Milutin- an Orthodox priest, and his mother Đuka was a hardworking woman of many talents. She invented things around the house. Tesla had one brother and three sisters.

He attended highschool in Karlovac. Later he studied engineering in Graz (Austria) and mathematics and physics at the University of Prague, which he never graduated.

As a boy, he saw a picture of the Niagara Falls, but in his imagination he saw a big wheel being turned by the falls. He decided to make that happen some day.

His hobby's were reading and memorising complete books. Tesla had a photograpic memory.

In 1881 he worked in a telegraph company, in Budapest. In 1882 he worked for an electric power company, in Paris. In 1884 he arrived in the US with no money, just a letter of introduction to Thomas Edison. The letter was written by Tesla's manager in Paris, and it said: "My Dear Edison: I know two great men and you are one of them. The other is this young man." Tesla started working for Edison, but he didn't agree with his ideas , so he left after a year.

MIDDLE YEARS

In 1886 he formed his own company. Then, in 1888, he started working with George Westinghouse. Westinghouse listened to Tesla's ideas and helped him with money.

In 1891 Tesla became a citizen of the US.

In 1893 he started the Niagara Falls Power Project. He had lots of problems during the construction. In 1896 the project was finally completed, and the first electricity from the

Niagara Falls reached the town of Buffalo. In the next few years power lines were bringing electricity to New York City.

In 1900s Tesla stopped working with Westinghouse, and went back to experimentation. He worked on many important projects (radio among the others) and discoveries.

Tesla never got the Nobel Prize. Marconi got it for the invention of the radio (but he used Tesla's ideas). Of course, Tesla was very unhappy about it.

LATER YEARS

In 1820s he worked on many different projects, but he made little money. He lived in a hotel. Tesla was a very private person. He had only a few friends and never got married.

In 1930s he worked on plans for a directed-energy weapon, and he hoped this weapon would be used to stop wars.

Tesla died in 1943, at the age of 86, alone at the New Yorker hotel. After Tesla's death many of his technical and scientific papers dissapeard.

DID YOU KNOW...?

*that Tesla was born at midnight, while there were lightening in the sky

*that Tesla slept 2-3 hours a day

*that Tesla had moments of inspiration (in his mind he saw his invention in full detail before he started working on its construction)

*that he suffered from OCD(obsessive compulsive disorder)-he was obsessed with number 3(had to do everything three times)

*that Tesla spoke six languages

Marija Pavlić, 8.d

CAN YOU SOLVE THIS MYSTERY?

Last night a famous violin was stolen from the museum. The violin was in a special dark room. The door was closed. There is one very small window in the room and there is a dangerous dog that is guarding the museum. Three people had the opportunity to steal the violin. Who was it? Read the clues and find out.

SUSPECTS	B.C.	J.K.	M.P.
MAN/WOMAN			
GOOD AT			
INTERESTED IN			
AFRAID OF			
LOOKS LIKE			

B.C. is good at maths. M.P. is interested in music and history. J.K. is interested in dancing. J.K. is the only woman.

The person who is interested in dancing is tall. The person who is afraid of sharks is short and thin. The person who is good at maths is tall and fat. The person who is interested in music is afraid of sharks. The

person who is good at maths is afraid of the dark. The person who is afraid of sharks is good at climbing. The tall person is good at cooking. The person who is interested in dancing is afraid of dogs. The tall fat person is interested in football.

Adapted from Building Bridges 5 (Lubina, Neuhold, Singer, Pavuna)

by Patrik Paulić, 5.d

BEING DIFFERENT

The Purple Unicorn

Mummy Horse has got four little horses. They are all white and so beautiful...but one. Her name is Lily. She is big and funny. She is not white. Nobody wants to play with her because she is different. Her skin is purple and other animals are laughing when they see her. She is crying.

One day she runs into a big dark forest. There she sees fairies and witches, dwarfs and unicorns. A good fairy comes to her and says: "You will not be ugly any more! You will be a unicorn!" Lily isn't sad any more. "I'm not a horse! I'm a unicorn!" "A very beautiful unicorn", says the good fairy. Lily has got a lot of friends and a family. She is happy.

Amrita Bocek, 5.a

Mummy dog has got ten little puppies. All are cute, but one. His name is Bean. He is big and he has got big green eyes. He is sad because he is different.

One day a fly called Pot teases him: "Bean, you are so big and so clumsy. Look at your reflection in the water!" The ugly puppy is crying. "Nobody loves me! I have no friends! I must run away!" Then the fly Pot says: "Wait a minute! I know your eyes! I know your voice! You are not a dog. You are a young wolf like in fairy tales. It's so cool! It's so interesting!" Bean is very happy now. He is a nice and polite wolf. He can have many friends.

Lara Manojlović, 5.a

HIDROELEKTRANE - OPASNOST ZA OKOLIŠ

Nedaleko od Knina, na jugozapadnim obroncima Dinare, najveće hrvatske planine, u naselju Kovačiću izvire dalmatinska rijeka Krka. Duga je oko 70 kilometara i kod Šibenika, nakon Prokljanskoga jezera, ulijeva se u more. Rijeka Krka jedan je od najljepših, ali i najugroženijih hrvatskih bisera.

Hidroelektrane su energetska postrojenja u kojima se potencijalna energija vode pomoću turbine pretvara u mehaničku energiju, koja se u električnom generatoru koristi za proizvodnju električne energije.

Naravno, hidroelektrane nisu potpuno bezopasne za okoliš. Njihova štetnost je u tome što zahtijevaju izgradnju akumulacijskih jezera kako bi se izbjegle oscilacije vodostaja. Izgradnja hidroelektrana često iziskuje potapanje velikih dijelova dolina, a ponekad i cijelih naselja. Također, javlja se problem podizanja razine podzemnih

voda, a dolazi i do promjene odnosa sedimentacije i erozije unutar riječnoga korita. Veliku opasnost mogu predstavljati i potresi pa je u nekim područjima potrebna i dodatna protupotresna zaštita.

Na rijeci Krki su trenutno smještene četiri elektrane: HE Miljacka u Oklaju, HE Golubić i HE Krčić u Kninu te najstarija hidroelektrana na svijetu - Jaruga na Skradinskome buku. Izgradnja nove elektrane dovodi u pitanje ne samo opstanak nacionalnoga parka nego i očuvanje jednog od najvrjednijih riječnih tokova u ovom dijelu Europe. Možemo li kako spriječiti uništenje cijelog ekosustava rijeke Krke?

Darka Spudić, ravnateljica Javne ustanove za zaštitu prirode Karlovačke županije, smatra: „U svakom slučaju HE utječu na prirodu, odnosno na život u rijeci i na njenu biološku

raznolikost. One mijenjaju hidrološki režim rijeke jer količina vode u koritu ovisi o radu hidroelektrana. U skladu s našim zakonodavstvom i međunarodnim sporazumima za koje smo se obvezali da ćemo ih poštivati, svaki projekt, plan ili zahvat koji se namjerava izvesti na zaštićenom području mora proći posebnu proceduru odnosno ocjenu prihvatljivosti putem izrade stručne studije. Ta procedura u konačnici pokazuje je li takav zahvat prihvatljiv za prirodu i koje se mjere zaštite moraju primijeniti prilikom izgradnje. Tehnički, gradnja HE se ne isplati jer je to vrlo skupa investicija, a i teško da može pokriti

godišnju potrebu Republike Hrvatske za električnom energijom. Osim toga, moramo dobro paziti gdje ćemo graditi da ne nanesimo nesagledivu štetu prirodi i okolišu.“

Sličan primjer nepromišljene izgradnje hidroelektrane imamo i u Karlovačkoj županiji, na rijeci Dobri. Područje kroz koje protječe rijeka Dobra proglašeno

je jednim od deset najugroženijih krških ekoloških sustava. Gradnjom hidroelektrane poplaviti će se 12 kilometara kanjona i potopiti desetak špilja. Ugrozit će se mrijestilište endemske ribe mladice iz zemlje pastrva, a upitna je i sudbina dugonogih šišmiša koji su jedna od naših najugroženijih vrsta.

Rješenje navedenih problema postoji. Rušenje elektrana koje se već nalaze na Krki ne dolazi u obzir. Jedino što možemo napraviti je zaustaviti daljnju gradnju, čak i na onim dijelovima koji ne pripadaju nacionalnom parku. Moramo početi brinuti o onome što ostaje za nama, što ostaje našoj djeci, i ne zaboraviti riječi indijanskog poglavice Seatllea, napisane još davne 1854. godine: „Rijeke su naša braća i moramo im dati dobrotu kakvu bismo pružili svakome bratu!“

Amalija Pahor, 8.d

PAPIGA TIGRICA

Moja žuta Nika kao i svaka papiga tigrica živi u krletki, ali vrata su joj često otvorena pa

prolijeće po sobi. Hrani se prosom, vitaminima i salatom, a žutanjak i mrkvu ne voli. Svaki dan joj mijenjamo papir na dnu krletke koji zovemo Nika pelena. Pitoma je i voli se maziti slijeće na prst i rame, a obožava grickati dugu kosu. Priča pomalo čak i u snu. Kada spava stoji na jednoj nozi ili se, što je neobično, baš legne na štangicu u krletci. Jako je ljubomorna na ribice i kornjače. Počne raditi gluposti i visi naglavačke kad se igram s kornjačama ili gledam ribice.

Lara Manojlović, 5.a

EKO SNJEŠKO

Na blagdan Svetoga Nikole, 6. 12. 2007., okupilo se pred Karlovčankom mnoštvo mladih i nešto starijih s namje-

rom da izrade snjegovića i osvoje računalo. Glavni organizator ove zanimljive aktivnosti bio je Zorin dom. Ponuđeni materijal bio je stiropor. Sudjelovalo je ukupno pet ekipa.

Ekipu naše škole činili su učenici 2. a, 4. a i 5. b razreda, njih trinaestero. Njima su se pridružile tri učiteljice, jedan

tata i jedna baka, a u ključnom trenutku i ravnateljica škole. Aktivnost izrade snjegovića trajala je od 16 do 18 sati.

Ekipa naše škole odlučila se u izradi snjegovića za prirodne materijale: češere, slamu, drvo, piljevinu... Stoga su ga i nazvali Eko Snješko, a upravo je on osvojio prvu nagradu, računalo.

B. Conjar

KORNJAČE

Moji ljubimci su barske crvenouhe i žutouhe kornjače kojima je domovina Amerika. Žive u akvariju jer trebaju vodu, a imaju i kame- nu obalu jer ponekad vole biti na suhom. Vodu im grijem grijačem na oko 25°C i čistim filterom. "Svakih mjesec dana čistim cijeli akvarij, i mijenjam vodu, koja mora biti prokuhana i bez kamenca". U jelu su moje kornjače pravi sladokusci. Jedu račiće (male škampe), male ribice, pužiće, ponekad i malo salate. Na suhom su dosta brze, začas pobjegnu. Kad se prestraše, uvuku se u svoj pre-

divni oklop, kojina donjem dijelu ima lijepe, žutozelene šare. Muške kornjače imaju duže pandže i duži rep. To su kod mene

Rudi i Tobi, a Bobi je curica, ali to smo kasnije saznali. Rudi voli skakati s kamena. Bobi se voli skrivati. Najmlađi Tobi voli kopati. Ja mislim da su moje kornjače jako dobroćudne i lijepe.

Mihaela Kotić, 5.a

EKO VIJESTI

BR. EKIPA	EKO-KITAK	U UČIONICI IMA VEŠANJA	VAŽNO JE OBLIŠTAVI PLOČA	GRUPA KUPRA NEKI ČEŠKA	NA TRZU NEKI ČEŠKA	ČIKO KOŠA NEKI ČEŠKA	IZ DALJINE NEKI ČEŠKA	U UČIONICI IMA VEŠANJA	BRANCI SU PLEŠALI	UKUPNA OŠTEVA	POREKLO ŠKOLARSKA
24	☹	☹	☺	☹	☺	☹	☺	☺	☹	3	
25	☹	☺	☺	☺	☺	☹	☺	☺	☺	5	
32	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	5	
40	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	3	
43	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	3	
45	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	3	
46	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	5	
50	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	3	
55	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	3	
57	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	4	
58	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	☹	3	

OVAJ MJESEC:
 - POHVALJUJEMO - učionicu br. 46 (eng.)
 - KRITIZIRAMO - učionicu br. 58 (hr.)

K
C
K
H
N
H
L
J
L
C
B
H
M
C
H

U prvom polugodištu ove školske godine naša škola sudjelovala je na gradskom natjecanju OŠ iz nogometa, rukometa i odbojke.

Nogometaši u sastavu:

Lovro Kasunić, 8.d; Dino Begović, 8.d; Andrej Uzelac, 8.d; Dorijan Žiža, 8.b; Domagoj Delač, 8.d; Mario Zoroje, 8.b; Ivan Trgovčić, 7.a; Romano Franjić, 6.c; Filip Manojlović, 8.a; Marko Horvat, 7.c i Slavko Kvaternik, 7.a - osvojili su 5. mjesto.

Rukometaši:

Lovro Kasunić, 8.d; Marin Vukovojac, 8.d; Danijel Oštrina, 8.c; Martin Štefanac, 7.d; Filip Josipović, 7.d; Andreas Valentić, 7.c; Marko Horvat, 7.c; Dominik Matan, 7.c; Pleš Ivan, 7.b; Matej Ribar, 5.b i Marino Felić, 6.b - osvojili su 4. mjesto.

Rukometašice:

Matea Šmuc, 8.b; Aleksandra Lovrić, 7.b; Dolores Matasić, 7.b; Matea Lovras, 7.b; Dorja Stunić, 7.b; Kristina Vuković, 7.d; Lucija Cindrić, 5.a; Lucija Stepić, 5.b; Karla Šmuc, 5.a; Marija Kusanić, 5.c - osvojile su 2. mesto

Odbojkaši:

Dino Begović, 8.d; Domagoj Delač, 8.d; Lovro Kasunić, 8.d; Filip Škot, 8.d; Andrej Uzelac, 8.d; Marin Vukovojac, 8.d; Lovro Čurčija, 8.c; Danijel Oštrina, 8.c; Dorijan Žiža, 8.a; Kristijan Orešković, 7.c; Romano Franjić, 6.c i Luka Knežević, 6.d - osvojili su 2. mjesto.

Odbojkašice:

Marija Krajačić, 8.d; Marija Pavlič, 8.d; Ivana Uzelac, 8.c; Helena Butković, 8.a; Radmila Rakinić, 8.a; Vlatka Mihalić, 7.d; Helena Muić, 7.c; Ivana Gales, 7.a; Matea Vinski, 6.d i Tesa Vukobrat, 6.d - osvojile su 2. mjesto.

U drugom polugodištu očekuje nas gradsko natjecanje iz: košarke, stolnog tenisa, gimnastike, tenisa i atletike. Na županijska natjecanja idu prve tri ekipe s gradskog natjecanja, a za sada to su rukometašice, odbojkaši i odbojkašice.

Svima čestitke na sportskom ponašanju, sudjelovanju i postignutim rezultatima.

KAKO DO DŽEPARCA

Učenik 8. d razreda Lovro Kasunić već pet godina uspješno trenira rukomet. Prije godinu dana položio je sudački ispit i sada je pravi rukometni sudac. Razlog je to što smo ga izdvojili kao primjer kako mladi mogu sami doći do vlastitog džeparca i malo se raspitali kako je do svega toga došlo.

MI: U kojem klubu treniraš?

Lovro: Treniram u RK Gaza.

MI: Kako si se odlučio za rukomet?

Lovro: Izgleda da sam to naslijedio od tate. I on se bavio rukometom i suđenjem.

MI: Na kojoj poziciji igraš?

Lovro: Igram na lijevom krilu.

MI: Što moraš znati da bi postao rukometni sudac? Moraš li biti dobar rukometaš?

Lovro: Poželjno je da dobro igraš, ali to nije uvjet. Moraš dobro poznavati rukometna pravila i to je osnovno za polaganje sudačkog ispita.

MI: Vidiš li svoju budućnost u profesionalnom rukometu?

Lovro: Ne, suđenje mi dobro dođe da povećam džeparac.

MI: Koliko možeš zaraditi po utakmici?

Lovro: Ovisno koju ligu sudim, od 50 do 150 kuna.

MI: Koliko si već utakmica sudio?

Lovro: Otprilike dvadeset.

MI: Imaš li uzor među rukometašima?

Lovro: Od naših je to Ivano Balić, a od stranih Lars Christiansen.

MI: Kako uspijevaš uskladiti školske obaveze i obaveze suca?

Lovro: Jednostavno je. Ako treba suditi - sudim, a kad treba učiti - učim.

Slažemo se s Lovrom. Sve se može kad se hoće, pa i sam zaraditi svoj džeparac.

Mali novinari

DOPUNJALJKA

	O	S	I	P
	M	I	N	A
	P	L	A	V
	K	R	A	N
	I	Z	A	K

Svakoj riječi u liku dodaj po jedno slovo tako da dobiješ pet novih riječi. Događanja daju naziv godišnjeg doba koje euroljani nazivaju autumn, autumnno, herbst,...

SUDOKU

		2	
			1
1			3

Upišite brojeve od 1 do 4, ali tako da se ni u jednom retku, stupcu ili kvadratu 4x4 ne ponavlja niti jedan broj.

POMICALJKA

D A L M A T I N A C
 H L A D O V I N A
 T A M A N I T I
 R O M A N O

Riječi pomaknite ulijevo ili udesno tako da u pet uzastopnih stupca dobijete pet muških imena.

LIJEPOM NAŠOM

Iz kojih su naših mjesta učenici s ovako neobičnim prezimenima?

ANJA PUŽ OLJA MIŠ
 BLAGO RAK VINKO KLEN
 SIMO KIT MALO SOB
 ROK SVRAKA ANA LIST

PRONADI BROJ KOJI NEDOSTAJE

12	16	4
20	32	12
8	18	?

25	42	17
38	54	16
13	?	27

OSMOSMJERKA

Yuri Gagarin, auto, toranj, njega, Rusija, Moskva, orao, anarhija, oko, orati, san, Marija, jaje, Italija, makija, Ivan Ljubičić, Arabija, Azija, Europa, Hindukuš, Irska, Utah, Ana, na, as, kut, kist, jantar, era, Arpad, Kina, Karantanija, euro, Ahen, mačka, sipa, armija, jama, tri, drag, osa, kut, nos, jen:

A	U	T	O	Y	M	A	Č	K	A	O	A
N	A	O	R	U	S	I	J	A	Š	S	V
O	A	R	O	R	M	O	S	K	V	A	I
R	H	A	S	I	G	K	T	R	I	N	O
A	I	NJ	E	G	A	O	S	A	A	O	N
T	N	R	R	A	R	P	A	D	Z	S	A
I	D	R	A	G	N	M	A	K	I	J	A
I	U	U	T	A	H	A	N	I	J	A	P
T	K	U	T	R	K	R	A	N	A	S	O
A	U	U	B	I	I	I	R	A	S	N	R
L	Š	R	T	N	S	J	H	R	I	A	U
I	R	S	K	A	T	A	I	M	P	J	E
J	A	N	T	A	R	I	J	I	A	A	U
A	R	A	B	I	J	A	A	J	K	J	R
A	H	E	N	Š	K	O	L	A	E	E	O
N	K	A	R	A	N	T	A	N	I	J	A
A	Ć	I	Č	I	B	U	LJ	N	A	V	I

FOTO VIJESTI

- prodajna humanitarna akcija

- učenike razredne nastave posjetio je sveti Nikola

- na božićnoj priredbi naši učenici obradovali su svoje roditelje i učitelje umijećem scenskog iskaza

